

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

20 март 1985 година *

„Антидъмпингово мито върху механичните ръчни часовници”

По дело 264/82

Timex Corporation, Harrison Road, Dundee (Шотландия), представлявана от г-н Ivo Van Bael и Jean-Francois Bellis, адвокати от адвокатската колегия на Брюксел, със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на Elvinger & Hoss, Côte d’Eich, № 15,

ищец,

подпомаган от

Федерална република Германия, представлявана от г-н Martin Seidel и г-н Dietrich Ehle, адвокат в Кьолн, със съдебен адрес в Люксембург, в посолството на Федерална република Германия, 20-22, Avenue Emile-Reuter,

от

Chambre française de l'horlogerie, с адрес 34, Avenue de Messine, 75008 Paris,

и от

Pforzheimer Uhren-Rohwerke Porta GmbH & CO., Maximilianstrasse 46, 7530 Pforzheim,

като за двете последни страни се явява г-н Dominique Borde, от адвокатската колегия на Париж, в качеството на представител на Simeon Moquet, Borde & Associés, Société Civile Professionnelle (Професионално гражданско дружество), със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на Elvinger & Hoss, Côte d’Eich, № 15,

встъпили страни,

срещу

Съвет на Европейските общности, представляван от своя юридически съветник, г-н Gijis Peeters, със съдебен адрес в Люксембург, в бюрото на г-н Oreste Montalto, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

и

Комисия на Европейските общности, представлявана от своя юридически съветник, г-н John Temple Lang, подпомаган от г-н Pieter Jan Kuiper, член на

* Език на производството: английски.

правната служба на Комисията, със съдебен адрес в Люксембург, в бюрото на г-н Manfred Beschel, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ответници,

с предмет иск на основание член 173, алинея 2 от Договора за ЕИО за частична отмяна на член 1 от Регламент № 1882/82 на Съвета от 12 юли 1982 г. относно въвеждане на окончателно антидъмпингово мито върху механичните ръчни часовници с произход от Съветския съюз (ОВ L 207, стр. 1).

СЪДЪТ,

в състав: г-н Mackenzie Stuart, председател, г-н G. Bosco, г-н O. Due и г-н S. Kakouris, председатели на състава, г-н T. Koopmans, г-н U. Everling, г-н K. Bahlmann, г-н Y. Galmot и г-н R. Joliet, съдии,

генерален адвокат: г-н M. Darmon

секретар: г-жа D. Louterman, администратор,

постанови настоящото

Решение

1. Чрез искова молба, постъпила в секретариата на Съда на 27 септември 1982 г., дружеството Timex Corporation, от град Dundee, Шотландия е внесло иск на основание член 173, алинея 2 от Договора за ЕИО срещу Съвета и Комисията за частична отмяна на член 1 от Регламент № 1882/82 на Съвета от 12 юли 1982 г. относно въвеждане окончателно антидъмпингово мито върху механичните ръчни часовници с произход от Съветския съюз (ОВ L 207, стр. 1).

2. От документите по делото става ясно, че през месец юни 1980 г. British Clock & Watch Manufacturers' Association Ltd е депозирала от името на производителите на механични часовници от Франция и Обединеното кралство жалба относно дъмпинговите практики в областта на механичните часовници и часовникови механизми с произход от Съветския съюз. Антидъмпинговата процедура, започната след тази жалба, завършва с приемането на 14 януари 1982 г. от Регламент № 84/82 на Комисията, с който се въвежда временно антидъмпингово мито върху механичните ръчни часовници с произход от Съветския съюз (ОВ L 11, стр. 14). Действието на това временно мито е продължено с Регламент № 1072/82 на Съвета от 4 май 1982 г. (ОВ L 125, стр. 1).

3. На 12 юли 1982 г. Съветът приема цитирания по-горе Регламент № 1882/82. С атакувания член 1 от този регламент се въвежда окончателно антидъмпингово мито върху механичните ръчни часовници с произход от Съветския съюз, като размерът на митото съответства на констатираната дъмпингова ценова разлика и се равнява на 12,6 % за часовниците без позлата или с позлата с дебелина, която не надвишава пет микрона, и 26,4 % за часовниците с позлата с дебелина, която надвишава пет микрона.

4. Въпреки това никакво временно или окончателно антидъмпингово мито не е въведено върху ходовите механизми на този вид часовници. В мотивите на Регламент № 84/82 на Комисията в това отношение се изтъква, че „по отношение на механизмите за механични часовници Комисията е установила, че въпреки че съществуват значителни дъмпингови ценови разлики, ниското ниво на проникване на пазара и ефектът от прилаганите количествени ограничения във Франция са такива, че не е причинена никаква осезателна вреда и няма никакъв риск от причиняването на такава вреда”. Затова пък в мотивите на Регламент № 1882/82 на Съвета не се отбелязва нищо по отношение на механизмите за механични часовници.

5. Цитираните по-горе актове се основават на Регламент № 3017/79 на Съвета от 20 декември 1979 г. относно защитата срещу внос, който има за цел дъмпинг или е субсидиран от страна на държави, които не са членки на Европейската икономическа общност (ОВ L 339, стр. 1). Този регламент определя условията, при които може да бъде въведено антидъмпингово или компенсаторно мито, като между другото определя понятията дъмпинг и вреда и освен това установява процедурни правила, по-специално относно подаването на жалби, започване и протичане на разследването, конфиденциалното третиране на получената информация и приключването на процедурата, когато не е необходимо прилагането на мерки за защита.

6. Ищецът е основният производител на механични часовници и механизми за часовници в Общността и единственият производител на тези продукти в Обединеното кралство. Чрез настоящият иск за отмяна той изтъква, че Регламент № 1882/82 е приет в нарушение на основните и процедурните правила, както по отношение на базовия Регламент № 3017/79, така и по отношение на Договора, тъй като, от една страна, размерът на антидъмпинговото мито, въведено върху въпросните часовници, е недостатъчно висок, и, от друга страна, не е въведено никакво антидъмпингово мито върху ходовите механизми за такива часовници.

7. С определения съответно от 9 март и 28 април 1983 г. Chambre Francaise de l'Horlogerie, Pforzheimer Uhren-Rohwerke Porta GmbH & Co., както и Федерална република Германия, която ограничи своето становище до въпроса за допустимостта на иска, са допуснати да представят становища в подкрепа на твърденията на ищеца.

Допустимост

8. Съветът и Комисията повдигат възражение относно недопустимостта на иска на основание член 91, параграф 1 от Процедурния правилник. С определение от 21 септември 1983 г. Съдът реши да добави този въпрос към същината на делото на основание член 91, параграф 4 от Процедурния правилник.

9. В подкрепа на възражението относно недопустимостта ответниците изтъкват, че Timex Corporation, който не е адресат на атакувания акт, не е упоменат поименно в неговата диспозитивна част, нито е засегнат пряко и индивидуално от този акт, който по еднакъв начин засяга всички производители на механични ръчни часовници в Общността. Това твърдение не се променя от факта, че Timex Corporation може да получи възможност да поиска започването на антидъмпингова процедура, при положение че като се има предвид практиката на

Съда, разликата между регламент и решение може да се състои единствено във вида на самия акт и правните последици, произтичащи от него.

10. Затова пък Timex Corporation и подпомагащите го страни поддържат допустимостта на иска с мотива, че атакуваният регламент по отношение на Timex Corporation в действителност представлява решение, което на основание член 173, алинея 2 от Договора го засяга пряко и индивидуално. В действителност атакуваният акт е приет след жалба, подадена между другото от името и на Timex Corporation, и следователно представлява завършек на административна процедура, започната по негова молба. Интересът на ищеца е още по-обоснован от факта, че той е единственият производител на механични ръчни часовници на британския пазар и че въпросното антидъмпингово мито е било определено изключително въз основа на неговото икономическо положение.

11. Повдигнатите от Съвета и Комисията въпроси относно допустимостта трябва да бъдат разрешени, като се има предвид системата, въведена от Регламент № 3017/79, и по-специално вида на предвидените от него антидъмпингови мерки, с оглед на разпоредбите на член 173, алинея 2 от Договора за ЕИО.

12. Съгласно член 13, параграф 1 от Регламент № 3017/79 „антидъмпинговите или компенсаторните мита, независимо дали те се прилагат временно или постоянно, се въвеждат чрез регламент”. Макар и по отношение на критериите на член 173, алинея 2 от Договора тези мерки по своя вид и обхват да имат наистина законодателен характер, тъй като се прилагат към по-голямата част от заинтересованите икономически субекти, не е изключено техните разпоредби да засягат пряко и индивидуално някои от тези субекти. В това отношение е необходимо по-специално да се разгледа ролята на ищеца в рамките на антидъмпинговата процедура и неговото положение на пазара, визирано от оспорваните разпоредби.

13. На първо място е необходимо да се изтъкне, че жалбата по смисъла на член 5 от Регламент № 3017/79, която е довела до приемането на Регламент № 1882/82, е подадена от British Clock & Watch Manufacturers' Association Ltd от името на производителите на механични ръчни часовници от Франция и Обединеното кралство, към които принадлежи и Timex Corporation. От документите по делото става ясно, че тази професионална асоциация е поела инициативата поради факта, че жалба, подадена самостоятелно преди това, през април 1979 г., от Timex Corporation е била отхвърлена от Комисията с мотива, че е депозирана само от един производител от Общността.

14. Следователно формулираните от ищеца претенции са в основата на жалбата, въз основа на която е започнала процедурата по разследване, по време на която освен това аргументите на Timex Corporation са били изслушани, както става ясно от мотивите на Регламент № 84/82 на Комисията и на Регламент № 1882/82 на Съвета.

15. Освен това трябва да се припомни, че ищецът е основният производител на механични часовници и механизми за часовници в Общността и единственият производител на тези продукти в Обединеното кралство. Към това се прибавя и фактът, както също така става ясно от преамбюлите на Регламенти № 84/82 и № 1882/82, че протичането на процедурата по разследване е било предопределено в значителна степен от твърденията на Timex Corporation и че антидъмпинговото

мито е определено в съответствие с последиците, които констатираният дъмпинг е предизвикал по отношение на това дружество. По-специално в мотивите на Регламент № 1882/82 се уточнява, че размерът на окончателното антидъмпингово мито е бил определен на нивото на дъмпинговата ценова разлика, която е определена „съобразно размерите на щетата, претърпяна от Timex Corporation поради вноса на дъмпингови цени”. Следователно атакуваният регламент се основава на индивидуалното положение на ищеца.

16. Следователно по отношение на Timex Corporation атакуваният акт представлява решение, което го засяга пряко и индивидуално по смисъла на член 173, алинея 2 от Договора. Така че ищецът има право да представи пред Съда, така както той е постановил в своето решение от 4 октомври 1983 г. (Fediol, 191/82, Recueil, стр. 2913), всички съображения, които биха могли да позволят да се провери дали Комисията е спазвала гаранциите относно процедурата, които се дават на жалбоподателите от Регламент № 3017/79, и дали не е допуснала явни грешки при извършеното от нея оценяване на фактите, или е пропуснала да вземе под внимание основни елементи, или е допуснала в мотивите си намесата на съображения, които представляват злоупотреба с правомощия. В това отношение, без да има възможност да се намесва при извършването на преценката, право за извършването на която се дава единствено на органите на Общността с цитирания по-горе регламент, Съдът трябва да упражни контрола, който нормално е в неговите правомощия при наличие на право на преценка, дадено на публичната власт.

17. Тъй като искът е допустим, следва да бъде отхвърлено възражението относно недопустимостта, повдигнато от Съвета и Комисията.

По същество

18. В подкрепа на иска си ищецът изтъква три аргумента, свързани съответно с неправилното определяне на нормалната стойност на часовниците, които са предмет на дъмпинга, в нарушение на член 2, параграф 5 от Регламент № 3017/79, с отказа да му бъдат съобщени някои сведения в нарушение на член 7, параграф 4, буква а) от същия регламент, и с недостатъчната мотивировка в нарушение на член 190 от Договора.

19. Като се имат предвид документите по делото, на първо място трябва да се разгледа аргументът, свързан с нарушението на член 7, параграф 4, буква а) от Регламент № 3017/79. Съгласно тази разпоредба:

„Жалбоподателят ... (може) да се запознае с всички сведения, предоставени на Комисията от засегнатите от разследването страни ..., при положение че тези сведения са необходими за защитата на техните интереси, че не са с поверителен характер по смисъла на член 8, и че са използвани от Комисията в провежданото от нея разследване. За тази цел заинтересованите лица подават писмено искане до Комисията, като посочват исканите от тях сведения.”

20. Член 8, към който препраща цитираната по-горе разпоредба, между другото предвижда че:

„2) а) Съветът, Комисията и държавите-членки, както и техните официални представители нямат право да разгласяват, освен с изричното разрешение на

страната, която я е предоставила, информацията с поверителен характер, която са получили при прилагане на настоящия регламент, или която им е предоставена от страна в разследване, свързано с въвеждане на антидъмпингови или компенсаторни мерки.

б) Във всяко искане за конфиденциално третиране трябва да се указват причините, поради които информацията е с поверителен характер, и е придружено от неповерително резюме на информацията или от изложение на мотивите, поради които информацията не може да бъде резюмирана.

3) По принцип за поверителна се приема тази информация, разгласяването на която би могло да има значителни неблагоприятни последици за лицето, което я е предоставило или е източник на тази информация.

21. Ищецът представя претенция срещу Комисията, че е отказала да му предостави някои информации, събрани относно някои предприятия от Хонконг, които са приети като еталонни. От една страна Комисията не е разрешила на ищеца да провери дали корпусите и циферблатите на часовниците с произход от Хонконг са сравними със съответните съветски артикули. От друга страна тя не е предоставила на Timex Corporation никаква информация относно цената или себестойността на артикулите, сглобени в Хонконг. Този отказ противоречи на изискванията на член 7, параграф 4 от Регламент № 3017/79, при положение че въпросните сведения, които са послужили като основа при определянето на нормалната стойност по смисъла на член 2 от регламента, са необходими за защитата на интересите на Timex Corporation, и не са с поверителен характер по смисъла на член 8 от регламента. Относно по-специално цените на артикулите, сглобени в Хонконг, ищецът добавя, че са съществували различни начини, позволяващи да му бъдат съобщени сведенията, събрани от предприятията от Хонконг, без да бъде засегнат техният евентуален поверителен характер. По-специално Комисията е могла да съобщи или средните стойности на показателите, отнасящи се до контролираните фирми, или индекс на относителната себестойност или цени, или приблизителни стойности, влизащи в ценовия диапазон на реалните цени.

22. Ответниците признават, че на Timex Corporation не е била предоставена никаква информация относно корпусите и циферблатите, както и относно цените на въпросните артикули. Те не оспорват факта, че Комисията по принцип е била длъжна да предостави на ищеца сведенията, предвидени в член 7, параграф 4, буква а) от Регламент № 3017/79, но изтъкват че исканата информация в настоящия случай не влиза в обсега на тази разпоредба. В това отношение те изтъкват на първо място, че тази разпоредба дава достъп единствено до сведенията, предоставени от „страните, засегнати от разследването“, което по-специално изключва предприятията от трети страни. Относно до корпусите и циферблатите на въпросните часовници, те добавят че предприятията от Хонконг не предоставят описания, които биха могли да бъдат полезни на Timex Corporation, и че Комисията не е била длъжна да запази мостри от тях.

23. Относно сведенията относно цените на артикулите, сглобени в Хонконг, ответниците също така изтъкват, че поверителният им характер по смисъла на член 8 от Регламент № 3017/79 не позволява тяхното разгласяване. Алтернативните начини на предоставяне на сведенията относно цените, които между другото Timex Corporation не е поискал по време на разследването, не биха

могли да бъдат приложени поради факта, че цените на еталонните предприятия са били сходни.

24. В това отношение трябва да се отбележи, че член 7, параграф 4, буква а) от Регламент № 3017/79 има за цел да гарантира, че заинтересованите производители или търговци ще могат да се запознаят със сведенията, събрани от Комисията по време на процедурата по разследване, за да бъдат в състояние да изложат по ефикасен начин своето становище. Защитата на правата, които тази разпоредба гарантира, въпреки това при необходимост трябва да съответства на принципа на опазване на поверителния характер, като този принцип се признава най-общо в член 214 от Договора и, що се отнася до процедурата, предвидена в Регламент № 3017/79, се уточнява в неговия член 8.

25. От горните съображения следва, че аргументът на ответниците, свързан с произхода на събраните сведения, не може да бъде приет. В действителност изразът „страни, засегнати от разследването“, съдържащ се в член 7, параграф 4, буква а) от Регламент № 3017/79, трябва да бъде тълкуван в смисъл че включва не само страните срещу които е насочено разследването, но също така и страните, чиято информация, както в настоящия случай, е послужила за изчисление на нормалната стойност на въпросните продукти, като тези данни са също толкова необходими за защитата на интересите на жалбоподателите, както и сведенията, получени от практикуващите дъмпинг предприятия. Следователно всички сведения с неповерителен характер, независимо дали те са предоставени от предприятие на Общността или предприятие от трета страна, които са били използвани от Комисията по време на разследването и са подпомогнали изготвянето на нейното решение по отношение на антидъмпинговото мито, трябва да бъдат предоставени на разположение на жалбоподателя, ако той поиска това.

26. По отношение на корпусите и циферблатите на часовниците с произход от Хонконг, ответниците приемат, че изборът на подобен продукт, който е оказал определящо влияние за приемането на атакуваното решение, е направен въз основа на външния вид на избраните артикули, и че тези артикули са били свободно достъпни на пазара.

27. При тези условия Комисията е била принудена или да предостави мострите на разположение на ищеца, или в противен случай да му предостави най-малко цялата необходима информация, която да му позволи да идентифицира въпросните артикули, за да може да прецени дали институциите са установили правилно фактите.

28. От друга страна, по отношение на цените на артикулите, сглобени в Хонконг, трябва да се изтъкне, че Комисията по искане на ищеца му е предала само списък на ходовите механизми, избрани във Франция, и считани като подобни на съветските механизми, както и „таблица, в която се указват ... начините на изчисляване на нормалната стойност“, като тя представлява единствено списък на съставните части на механичен часовник и на останалите компоненти на цената, без да съдържа никакви съответстващи цифрови данни, и следователно е напълно безполезна за ищеца.

29. Ответниците погрешно изтъкват, че въпросните сведения са с поверителен характер и следователно не могат да бъдат предоставени на жалбоподателя.

Необходимо е да се отбележи, че институциите на Общността по силата на член 214 от Договора са длъжни да спазват принципа на конфиденциално третиране на информацията, свързана с предприятията, и по-специално с предприятията от трети страни, които са обявили че са съгласни да сътрудничат с Комисията, дори при отсъствие на изрична молба за това по смисъла на член 8 от Регламент № 3017/79. Това задължение въпреки това трябва да бъде тълкувано по начин, при който не се изправят от основното им съдържание правата, произтичащи от член 7, параграф 4, буква а) от същия регламент.

30. От това следва, че в настоящия случай Комисията би трябвало да направи усилия, като използва всички възможности, които са съвместими с опазването на търговската тайна, да съобщи на ищеца информацията, която му е необходима за защита на интересите му, като избере при необходимост по нейна инициатива съответните начини за такова съобщаване, и като се има предвид че предоставянето единствено на компонентите, които се вземат предвид при изчисляването на нормалната стойност, без указване на каквито и да е числови стойности, не отговаря на тези задължителни изисквания. Тази констатация се налага да бъде приета, още повече че нормалната стойност е била определена въз основа на производствената стойност на подобния продукт, по смисъла на член 2, параграф 5, буква б) от Регламент № 3017/79, и че поради този факт Timex Corporation при защитата на своите интереси е зависил изцяло от компонентите, които Комисията е избрала да използва при извършване на изчислението.

31. Следователно, тъй като въвеждането на антидъмпинговото мито е извършено в нарушение на основните процедурни изисквания, предвидени в член 7, параграф 4, буква а) от Регламент № 3017/79, член 1 от Регламент № 1882/82 трябва да бъде отменен по тази причина, без да е необходимо да се разглеждат останалите аргументи, представени от ищите в подкрепа на същия иск.

32. Въпреки това искът визира не отмяната на атакуваната разпоредба, а замяната Ж от по-строга мярка, съдържаща едновременно антидъмпингово мито с по-висок размер върху механичните часовници, и въвеждането на подобно мито върху ходовите механизми за такива часовници. Следователно съгласно член 174, алинея 2 от Договора е необходимо антидъмпинговото мито, въведено от отменената разпоредба, да остане в сила, докато компетентните институции предприемат мерките, необходими за изпълнение на настоящото решение.

По съдебните разноси

33. На основание член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, страната, която е загубила делото не е бил уважен, следва да бъде осъдена да заплати разноските, ако това е поискано в иска на спечелилата страна.

34. Тъй като исковете на ответниците не са уважени, те трябва да бъдат осъдени да заплатят солидарно разноските.

По изложените съображения Съдът реши:

1) Член 1 от Регламент № 1882/82 на Съвета от 12 юли 1982 г. се отменя.

2) Антидъмпинговото мито, въведено от посочената по-горе разпоредба остава в сила, докато компетентните институции предприемат мерките, необходими за изпълнение на настоящото решение.

3) Съветът и Комисията следва да заплатят разноските на ищеца и на встъпилите страни.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 20 март 1985 година.

Подписи